

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2949/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., коју заступају Иван Ристић, Александар Савић и Драган Милетић, адвокати из ..., против туженог ББ у ..., кога заступа Бранислав Томашев, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 69/19 од 11.06.2019. године, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 69/19 од 11.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину П1 205/18 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор туженог да Основни суд у Параћину није стварно надлежан за поступање у тој правној ствари. Ставом другим изреке одбачена је тужба тужиље којим је тражила да се поништи решење о престанку радног односа отказом уговора о раду туженог од 20.09.2017. године у целости као незаконито и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима, све у року од осам дана по пријему пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 69/19 од 11.06.2019. године потврђено је решење Основног суда у Параћину П1 205/18 од 24.01.2019. године у ставу другом и трећем изреке, а жалба тужиље у односу на овај део, одбијена као неоснована.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. као и из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредба овог закона, због чега нема ни битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона на коју се ревизијом указује.

Према образложењу нижестепених одлука, тужиља је тужбеним захтевом тражила да суд поништи решење туженог о престанку радног односа од 20.09.2017. године у целисти, као незаконито, те да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Након оцене благовремености поднете тужбе, нижестепени судови су правоснажно одбацили тужбу тужиље као неблаговремену, с обзиром на то да јој је решење о престанку радног односа уручено 25.09.2017. године, док је тужбу поднела 26.12.2017. године, односно по протеку рока од 60 дана из члана 195. став 2. Закона о раду.

Правилно су нижестепени судови поступили када су одбацили тужбу тужиље.

Законом о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...13/17) чланом 195. ставом 1. прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдикада чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Ставом другим овог члана, прописано је да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Наведени рок из члана 195. Закона о раду јесте рок преклузивног карактера, чијим се истеком губи право на правну заштиту, и на исти се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Имајући у виду чињеницу да је тужиоцу решење о отказу радног односа уручено 25.09.2017. године, те да је тужбу поднео 26.12.2017. године, то су нижестепени судови правилном применом одредбе члана 195. Закона о раду одбацили тужбу тужиоца као неблаговремену.

Наводи тужиље да је за повреду права сазнала тек тренутка када је одлука Привредног апелационог суда Прж 453/17 од 24.11.2017. године објављена на огласној табли Привредног суда у Крагујевцу, те да је од тада почео да тече рок за подношење тужбе прописан чланом 195. Закона о раду није основан. Ово из разлога што се објављивање наведеног решења којим је поништено решење о отварању стечаја на електронској табли суда, не може сматрати даном сазнања за повреду права запослених, већ се као дан сазнања за повреду права има узети управо дан када је тужилац примио побијано решење о отказу уговора о раду, односно дан 25.09.2017. године.

У погледу ревизијских навода, да је решење донето уз битну повреду одредбе парничног поступка и члана 374. став 1. у вези члана 94. Закона о парничном поступку, а из разлога што је тужени на рочишту заступан од стране адвоката који није имао уредно пуномоћје, Врховни касациони суд указује на то да је тужилца исте наводе изнела и у жалби на првостепено решење, да су ови наводи цењени од стране другостепеног суда на правилан начин, па их је и овај суд у потпуности прихватио, без даљег образложења у смислу одредбе члана 414. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући све изнето у виду одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 414. став 1. у вези члана 420. Закона о парничном поступку.

Како је ревизија тужилце одбијена као неоснована, одбијен је захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић